

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: Udrag fra Sophus Claussens Lyrik :

Citation: Claussen, Sophus: "Sophus Claussens Lyrik :", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik* ; Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 347.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen12val-shoot-idm140570239384752/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik :

man fremstiller den (. . .) (cit. efter Jørgen Hass: *Illusionens filosofi. Studier i Nietzsches firser-manuskripter*, 1982, p. 123).

Fordærvet, lureriet, udbytteriet og forbruget af de lidenskaber, der normalt investeres i hverdagslivets sammenhænge, er tilbagevendende motiver i disse år. I indledningens Mallarmé-citat tales der om at *fortære* indtryk fra sanseverdenen, men altså også om, at denne tilintetgørelsesproces er kunstnerisk befriende. Claussen taler selv om sit *Tab af Naivitet* (1892–1893), og som et mere ærligt menneske, end Nietzsche-citatet postulerer på kunstnerens vegne, var han også godt på vej til at opgive sit skriveri, da han ikke kunne forbinde drømmen om virkeligheden med virkeligheden selv (jf. s. 355). Mødet med og forelskelsen i Karen Topsøe satte imidlertid endnu engang de gamle kræfter i bevægelse, men i trods mod processen og p. g. a. et afvist frieri begav Claussen sig i januar 1894 til Italien – som Silvio i *Valfart* drevet af trangen til ikke at anerkende nogen nødvendighed, uden at denne samtidig skulle kunne tåle bevidsthedens lys og anerkendelse. Et hidtil utrykt digt fra Rom 5.5.94 kan passende på sin egen underfundige måde forklare dette nærmere; det hedder *Raad til en Kvinde fra det syttende Aarhundrede*:

*Græs og Grønsvær, hvor vi træder,
alle ømme Ønsker tændt,
Kærlighed i hvide Klæder
mod et luftblaat Firmament.*

*Svimlende ved Himlens Porte
vil et altfor jordisk Krav
strække os tilintetgjorte
paa vor unge Elskovs Grav.*

*Kvinde blues! – ej at skues
taaler Livets skønne Gud.*